

ham tidligere forelagte Billaar. Da han imidlertid, ved ikke betimelig at have ubetinget vedtaget Kjøb, havde forspildt sin Ret til at nyde Godt af de Begunstigelser, som Selveiendomsloven tilfiger, blev saavel dette som et fornyet Andragende afflaaet.

Efter dertil paany af Fæsteren givne Anledning, blev det dog — efterat Eiendommen var ved en i Aaret 1859 paa lovlig Maade foretagen Taxationsforretning, ifølge hvilken til Gaarden henhører 55½ Edr. Land opdyrket Bløieland og 44½ Edr. Land Sandjord, ansat til en Værdi af 7,000 Rd. som fri Eiendom — ved Finantsministeriets Skrivelse af 11te September 1860 tilkjendegivet ham, at man vilde være tilbøielig til at søge Lovgivningsmagtens Samtykke erhvervet til, at Eiendommen overdroges ham for nævnte Sum, saaledes at denne i Analogi med den Livsarvinger efter Fæstere, der ikke have vedtaget Kjøb, ifølge Selveiendomslovens § 13 indrømmede Begunstigelse, berigtigedes med $\frac{1}{3}$ contant, men iøvrigt ved 1ste Prioritets Panteobligation.

Disse Billaar, hvorpaa Fæsteren, der fandt Kjøbesummen for høi, dengang ikke vilde gaae ind, ere imidlertid af ham vedtagne i et i Aaret 1864 indkommet Andragende, hvis Afgjørelse den daværende Finantsminister troede at burde lade beroe indtil de da under Forhandling værende Forfatningsforhold vare endeligen ordnede.

I det man nu, i Genhold dertil, forelægger det heromhandlede Lovforflag, skal man med Hensyn til Størrelsen af fornævnte Kjøbesum

bemærke, at denne, der, som meldt, støtter sig til ovenmeldte i Aaret 1859 afholdte Taxationsforretning, vel dengang af vedkommende locale Godsbestyrer ansaaes for at være lav, en Anskuelse, som senere (i 1864), ogsaa er tiltraadt af Amtmanden, men at Statskassen, selv under denne Forudsætning, dog saameget mindre er brøstholden ved Sagens Ordning paa foranførte Maade, som den i Kjøbesum erholder ovennævnte 7,000 Rd., istedetfor den oprindelige af Selveiendomscommissionen satte Taxation, 4,700 Rd., hvilken sidste Sum, da Fæsteren havde erklæret sig for Indfrielsen af den meget betydelige rentefrie Gjæld, 4,050 Rd., vilde være bleven nedsat til omtrent 2,800 Rd. Den aarlige Fæsteafgift udgjør kun 26 Rd.

Hertil kommer, hvad der gjælder Sagen i dens Heelhed, at der ikke ere faa Grunde tilstede, der tale for, at man ikke gjør den strenge Ret gjældende mod Fæsteren, i hvilken Henseende her skal anføres:

at han i over 30 Aar har været Fæster af Eiendommen, og nu er den eneste Gaardmand paa samtlige Domainegodser, som ikke er Selveier;

at han er svagelig, har en stor Børneskole og er varmt anbefalet af Sogneforstanderskab og Præst, ligesom ogsaa Dyrigheden har støttet hans Sag, samt

at han har angivet, at det ene maa tilskrives upaalidelige Raadgivere, at ikke ubetinget Kjøb blev vedtaget inden Udløbet af den i Selveiendomsloven fastsatte Frist.